



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

navrhovatelky: **obec Rozdrojovice**
sídlem Na Dědině 7, Rozdrojovice
zastoupená Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem
sídlem Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

proti
odpůrci: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

za účasti

1. **Ing. M. S.**
bytem X
2. **Ing. M. D.**
bytem X
3. **Mgr. D. R., Ph.D.**
bytem X
4. **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách,
Rozdrojovicích a Jinačovicích, z.s.**
sídlem U Luhů 246/18, Brno
5. **Český veslařský klub Brno z.s.**
sídlem Veslařská 507/179, Brno
6. **Městská část Brno – Kníničky**
sídlem Nová 92/11, Brno
7. **Mgr. P. H., MBA**
bytem X

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

8. Ing. P. J.
bytem X

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného Magistrátem města Brna dne 26.4.2024, č.j. MMB/0197057/2024/KAU, sp.zn. 5400/OD/MMB/0029084/2024/12, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích v Brně,

takto:

- I. Opatření obecné povahy vydané Magistrátem města Brna dne 26.4.2024, č.j. MMB/0197057/2024/KAU, sp.zn. 5400/OD/MMB/0029084/2024/12, se ruší dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen nahradit navrhovatelce náklady řízení ve výši 23 477 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Davida Zahumenského, advokáta.
- III. Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatelka se podaným návrhem domáhá zrušení opatření obecné povahy vydaného Magistrátem města Brna dne 26.4.2024, č.j. MMB/0197057/2024/KAU, sp.zn. 5400/OD/MMB/0029084/2024/12, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích – místní komunikaci III. třídy, ulice Hrázní, Brno. Navrhovatelka je obcí přímo sousedící s Městskou částí Brno – Kníničky, pro jejíž území bylo napadené opatření vydáno, přitom území navrhovatelky má sloužit coby výjezd pro motorová vozidla z nově schváleného jednosměrného provozu; proto se navrhovatelka domnívá, že je stanovením místní úpravy provozu dotčena.

II. Shrnutí procesního postoje navrhovatelky

2. Navrhovatelka má za to, že opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné pro chybějící odůvodnění, neboť postrádá model intenzit dopravy na dotčeném území, analytické odůvodnění a posouzení návrhu v širších souvislostech.
3. Řízení před odpůrcem bylo podle navrhovatelky rovněž zatíženo procesní vadou; odpůrce návrh opatření obecné povahy nezveřejnil na úřední desce navrhovatelky, čímž byla zkrácena na svém právu proti jeho obsahu podat námitky.
4. Navrhovatelka dále poukazuje na nedostatky výroku napadeného opatření v jeho textové části a na celkovou nepřiměřenost přezkoumávaného záměru.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6/2024

5. Navrhovatelka se proto domáhá zrušení napadeného opatření obecné povahy. Na svém procesním postoji navrhovatelka setrvala po celou dobu řízení před zdejší soudem, i při jednání soudu.

III. Shrnutí procesního postoje odpůrce

6. Odpůrce důvodnost návrhu popírá. Napadené opatření obecné povahy podle odpůrce obsahuje řádné, zcela srozumitelné a přezkoumatelné odůvodnění, ze kterého je jasné patrné, co jej vedlo ke změně stanovení místní úpravy provozu. Ve vztahu ke tvrzené povinnosti zveřejnit návrh na úřední desce navrhovatelky odpůrce dovozuje, že úprava provozu byla stanovena výhradně pro území Městské části Brno – Kníničky, dotýká se tedy pouze tohoto území, a proto odpůrce neměl povinnost zveřejňovat návrh na úřední desce navrhovatelky.
7. Odpůrce tedy navrhuje zamítnutí návrhu jako nedůvodného. I odpůrce na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejší soudem, i při jednání soudu.

IV. Podmínky řízení

8. Veškeré podmínky řízení o návrhu jsou splněny; návrh obsahující zřetelně identifikovatelné návrhové body byl podán procesně (i věcně) aktivně legitimovanou osobou proti pasivně legitimované osobě a včas (§ 101a a § 101b zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).
9. Aktivně legitimován k podání návrhu je podle § 101a odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech opatřením obecné povahy. To, zda je navrhovatel skutečně na svých právech dotčen, závisí na skutkových okolnostech konkrétního případu, jde však již o otázku věcného posouzení důvodnosti návrhu (shodně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS). V nyní posuzované věci je navrhovatelkou obec dovozující, že byla nově přijatou úpravou místního provozu na území jiné (sousední) obce dotčena na svých právech. V situaci, kdy (sousední) obec dovozuje zkrácení svých práv přijetím opatření obecné povahy orgánem odlišné obce ve vztahu k jejímu území, které však podle návrhové argumentace současně zasahuje území této sousední obce (navrhovatelky), je tato sousední obec aktivně legitimována k tomu, aby proti takovému opatření obecné povahy brojila návrhem ve smyslu § 101a odst. 1 s.ř.s. Odpůrce ostatně aktivní legitimaci navrhovatelky nezpochybňoval.
10. Odpůrcem je Magistrát města Brna, který napadené opatření obecné povahy vydal (§ 101a odst. 3 s.ř.s.). Zjevně nesprávné označení odpůrce v návrhu i v navrhovatelčině replice (Krajský úřad Jihomoravského kraje) pasivní legitimaci nečiní spornou.
11. Včasnost návrhu (dodržení roční lhůty k podání návrhu ve smyslu § 101b odst. 1 s.ř.s.) zdejší soud dovozuje z data vydání opatření obecné povahy (26.4.2024) a z data podání návrhu na jeho zrušení (23.10.2024).

V. Posouzení věci

12. Zdejší soud byl při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6/2024

13. Navrhovatelka předně namítá nesplnění zákonných požadavků na textovou část opatření obecné povahy z toho důvodu, že ta podle navrhovatelky jen odkazuje na část grafickou.
14. Opírá-li navrhovatelka své přesvědčení ohledně tohoto nedostatku textové části o konkrétní judikaturu, činí tak podle zdejšího soudu nepřiléhavě, neboť ve věci, v níž bylo rozhodováno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25.3.2021, č.j. 7 As 30/2020-34, na který navrhovatelka upozorňuje, šlo o rozpor grafické části územního plánu s jeho částí textovou. Stejně tomu bylo v prejudikatuře, na kterou je v uvedeném rozsudku odkazováno. V nyní posuzované věci však žádný rozpor těchto částí namítán není; navrhovatelce nevádí to, že by řešení vyplývající z textové části a z grafické části byla ve vzájemném rozporu, nýbrž to, že řešení je obsaženo jen v části grafické.
15. Ze správního řádu ani ze žádného jiného zákona neplyne, že by pro opatření obecné povahy byla závazně stanovena struktura, podle níž by každé opatření obecné povahy (resp. jeho výrok) muselo mít část textovou a část grafickou, přičemž konkrétní způsob řešení vyvěrající z přijatého opatření obecné povahy by musel procházet oběma částmi (tj. textovou i grafickou). V některých případech taková struktura není podle zdejšího soudu vůbec potřebná, v jiných není dokonce ani možná. Pokud jde o textové a grafické vyjádření řešení, jež je opatřením obecné povahy přijato, pak je výlučně na tom, kdo příslušné opatření obecné povahy vydává, aby jeho obsah podal způsobem, z něhož bude konkrétní řešení vyplývat jasně, určitě a srozumitelně. To platí ve vztahu k opatřením obecné povahy obecně a nic jiného nelze dovozovat ani ve vztahu k takovému opatření obecné povahy, jímž je stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích. Pokud tedy odpůrce v nyní posuzované věci stanovil novou úpravu provozu na pozemních komunikacích prostřednictvím grafického výkresu dotčeného území spolu s textovou legendou a vyznačenými změnami, nelze v tom spatřovat žádný nedostatek.
16. Namítá-li navrhovatelka nedostatek odůvodnění, pak podle § 174 odst. 1 správního řádu platí pro řízení o návrhu opatření obecné povahy obdobně ustanovení první a přiměřeně druhé části správního řádu. Odůvodnění, které má opatření obecné povahy obsahovat (§ 173 správního řádu), tak musí splňovat náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, tj. důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků k podkladům rozhodnutí (srov. také například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2008, č.j. 1 Ao 3/2008–136, č. 1795/2009 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 12. 2011, č.j. 8 Ao 6/2011–87, č. 2741/2013 Sb. NSS). Nutnost stanovení (nové) místní úpravy provozu na pozemních komunikacích je v nyní napadeném opatření obecné povahy odůvodněna především nesouladem dosavadního stavu s šířkovými parametry pro obousměrný provoz dle ČSN 73 61 10 a zásadami bezpečného silničního provozu. Směr nově schválené jednosměrky s výjezdem v ulici Rozdrojovické (která je spojnici mezi ulicí Hrázní a katastrálním územím navrhovatelky) byl dle napadeného opatření zvolen s cílem odlehčení provozu v ulici Rekreační, kde se nachází obytná zóna; z odůvodnění vyplývá, že část motoristů z oblasti Osady a Sokolského koupaliště využívá právě ulici Rozdrojovickou, a proto by zavedení jednosměrného provozu v opačném směru významně zatížilo ulici Rekreační, pro kterou bylo odlehčení provozu primárně zamýšleno, a také ulici Přístavní. Součástí odůvodnění opatření obecné povahy (přílohou) je celkem sedm výkresů, které detailně mapují dotčené území a znázorňují změny v provozu, které

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6/2024

mají být realizovány. Obsaženo je rovněž vypořádání dvou písemně odůvodněných námitek proti návrhu na vydání opatření obecné povahy od osob zúčastněných na řízení 4. a 6., které byly zamítnuty. Návrh byl rovněž projednán s Policií České republiky coby dotčeným orgánem podle § 77 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), která s jeho obsahem vyjádřila souhlas.

17. Pokud jde pak o zpracování detailního modelu intenzit dopravy, odpůrce uvádí, že byt v některých situacích může být účelné model intenzit dopravy zpracovat, v nynější věci jde o území, které z pohledu provozu není nadměrně vytížené, naopak lze hovořit spíše o běžném každoročním dopravním zatížení, které nebylo třeba blíže mapovat.
18. Takto odůvodněné stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích obsahuje nejen nosné důvody vydání napadeného opatření (rozpor s technickými normami a zásadami bezpečného silničního provozu), nýbrž i úvahy, které odpůrce vedly ke stanovení jednosměrného provozu ve schválené podobě, tj. s výjezdem v ulici Rozdrojovické, který končí na katastrálním území navrhovatelky. V dostatečné míře byly rovněž zmapovány dosavadní poměry na dotčeném území (v Městské části Brno – Kníničky) a s tím spojená potřeba odlehčit provoz v ulici Rekreační, kde se nachází obytná zóna. Odpůrce se rovněž vypořádal s oběma námitkami, které byly proti návrhu uplatněny (a které mj. poukazovaly na shora namítanou absenci modelu intenzit dopravy). Potud napadené opatření obecné povahy žádnou vadou netrpí.
19. Fakt, že se odpůrce nezabýval dalšími otázkami, jimiž se měl podle navrhovatelky zabývat, souvisí s výkladem, jaký odpůrce zaujal především k § 77 odst. 5 větě druhé zákona o silničním provozu, z něhož vyplynulo nezveřejnění navrhovaného záměru na úřední desce navrhovatelky a z něho pak znemožnění navrhovatelce námitky proti návrhu uplatnit. V tom již zdejší soud vadu postupu odpůrce při přijímání opatření obecné povahy spatřuje.
20. Zdejší soud především vychází z toho, že regulace dopravy (místní úpravy provozu) na hranici území dvou obcí musí být koordinována. Ve vztahu k nyní posuzované věci si nelze rozumně představit, že by území obce Rozdrojovice mohlo podle jedné regulace sloužit coby výjezd pro motorová vozidla ze schváleného jednosměrného provozu z území statutárního města Brna (směrem k území obce Rozdrojovice) a současně že by území statutárního města Brna mohlo podle jiné regulace sloužit coby výjezd pro motorová vozidla ze schváleného jednosměrného provozu z území obce Rozdrojovice (směrem k území statutárního města Brna), a to ve vztahu k jedné a téže komunikaci. Zjednodušeně řečeno, pokud by platila odpůrcova hypotéza, že řešení vyvěrající z nyní napadeného opatření obecné povahy se území obce Rozdrojovice vůbec netýká, protože přímo nedopadá na její území, pak by muselo platit také to, že řešení, jež by vyplývalo z (hypotetického) obdobného opatření regulujícího území obce Rozdrojovice (vydaného Městským úřadem Kuřim) ve vztahu k téže komunikaci (avšak obráceně, tj. ve smyslu jednosměrného provozu směrem do Brna), by se vůbec netýkalo území statutárního města Brna, protože by na jeho území přímo nedopadalo. Výsledkem by mohly být dva jednosměrné provozu vzájemně se střetávající na hranici obou území s možností sice vjet, avšak nikdy nevyjet, čemuž by mohla předejít jen povinnost respektování regulace té obce, která s ní přišla jako první, bez možnosti druhé obce se proti zamýšlené první regulaci jakkoli vyjadřovat. Ve skutkových poměrech, jaké jsou především ohledně jednosměrného

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6/2024

provozu dány v nyní posuzované věci, je již proto třeba obecně volit výklad umožňující přiměřenou participaci sousední obce na zamýšlené regulaci.

21. Navrhovatelka žádným svým návrhovým bodem nenamítala vadu postupu odpůrce v tom smyslu, že je dotčeným orgánem podle § 136 odst. 2 správního řádu, protože měl být návrh opatření obecné povahy podle § 172 odst. 1 správního řádu zveřejňován na příslušných úředních deskách až poté, co s ním byl projednán. Takovou argumentaci uplatnila jen 4. osoba zúčastněná na řízení, avšak bez toho, že by takový návrhový bod byl uplatněn samotnou navrhovatelkou. Přestože při jednání soudu navrhovatelka na porušení § 136 správního řádu ze strany odpůrce upozornila, nemohl se zdejší soud s ohledem na koncentraci vyplývající z § 101b odst. 2 věty druhé s.ř.s. tímto upozorněním zabývat, neboť byl vázán rozsahem a důvody návrhu (který návrhové body od počátku obsahoval). Navrhovatelce vadí to, že odpůrce návrh opatření obecné povahy nezveřejnil na úřední desce navrhovatelky, čímž byla zkrácena na svém právu proti jeho obsahu podat námitky.
22. Podle § 172 odst. 1 správního řádu platí, že návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 správního řádu doručí veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námitky. V případě potřeby se návrh zveřejní i jiným způsobem, v místě obvyklém. Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů.
23. Návrh opatření obecné povahy tedy musí být podle § 172 odst. 1 správního řádu zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů; dnem zveřejnění (ve smyslu dokonání tohoto úkonu) podle § 172 odst. 5 věty první správního řádu se proto rozumí patnáctý den ode dne vyvěšení návrhu opatření obecné povahy na příslušné úřední desce (tedy způsobem stanoveným v § 25 správního řádu). Teprve po uplynutí 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu počíná běžet lhůta 30 dnů pro podání námitek proti návrhu opatření obecné povahy (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 231/2015-44 ze dne 16.8.2016). Jednou z podmínek toho, aby vyrozumění o veřejném projednání návrhu územního plánu obce bylo možno považovat za řádné, je zveřejnění oznámení způsobem umožňujícím dálkový přístup jak u pořizovatele, tak i u příslušné obce (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Ao 1/2008-102 ze dne 28.8.2008).
24. Povinnost vyvěšení návrhu opatření obecné povahy na úředních deskách obecních úřadů v obcích ve smyslu § 172 odst. 1 správního řádu proto, že se má opatření obecné povahy týkat jejich správních obvodů, se zásadně týká těch obcí, jejichž území je přímo předmětem navrhované regulace (návrhu příslušného opatření obecné povahy). Za určitých skutkových poměrů se však může týkat i obcí jiných, v nichž (v jejichž správních obvodech) se navrhovaná regulace též bezprostředně projevuje. Podle povahy navrhované regulace půjde především o obce sousední. Ve vztahu k nyní posuzované věci zdejší soud dovozuje, že ve vztahu k území navrhovatelky je tato podmínka splněna; jde totiž o situaci, kdy samotná úprava provozu sice bude realizována mimo zastavěné území navrhovatelky, avšak bude v něm způsobila přímo vyvolat následky, jež jsou bezprostředně a nutně spojeny s předmětem a smyslem navrhované regulace, konkrétně odlehčení provozu v ulici Rekreační, kde se nachází obytná zóna. Ze způsobu regulace, jak byla odpůrcem v přijatém opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6/2024

odůvodňována, vyplývá, že opatření (navrhované a posléze přijaté) může zasáhnout území navrhovatelky, ke kterému by – nebýt přijatého opatření – jinak nedošlo, resp. nemuselo dojít, protože změna obousměrného provozu na jednosměrný v ulici Hrázní, Městská část Brno – Kníničky je volena s výjezdem po ulici Rozdrojovická, která je spojnici mezi ulicí Hrázní a územím navrhovatelky. Povinnost vyvěšení (zveřejnění) návrhu opatření obecné povahy na úřední desce obecního úřadu navrhovatelky ve smyslu § 172 odst. 1 správního řádu tedy dána byla.

25. V případě stanovení místní úpravy provozu stanoví § 77 odst. 5 věta druhá zákona o silničním provozu „publikační“ výjimku z § 172 odst. 1 správního řádu. Návrh opatření obecné povahy příslušný správní orgán zveřejní (rovněž) na úředních deskách obcí, jejichž správních obvodů se záměr týká, vztahuje-li se stanovení místní úpravy k provozu v zastavěném území dotčené obce nebo může-li stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích dojít ke zvýšení hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce. Uvedené pravidlo bylo do zákona včleněno především proto, že místní úprava provozu zejména na dálnicích a silnicích se může týkat správních obvodů řady obcí, aniž by ovšem bylo účelné zde samotné opatření zveřejňovat; skutečnost, že bylo opatření obecné povahy přijato, je pro všechny dotčené obce dostatečně vyjádřena příslušnou dopravní značkou na pozemní komunikaci (srov. důvodovou zprávu k § 77 zákona o silničním provozu, www.psp.cz). Posledně uvedené však platí toliko na případy zveřejnění již vydaného, resp. schváleného opatření obecné povahy. Naopak zveřejnění návrhu opatření obecné povahy je spjato s možností využití námitek a připomínek ze strany jeho adresátů, resp. dotčených osob. K uplatnění těchto prostředků ochrany je právě nezbytné, aby se osoby návrhem dotčené mohly s jeho obsahem seznámit a případně proti němu také účinně brojit. S ohledem na tato východiska by měl správní orgán pečlivě zvážit, zda jsou skutečně (ne)naplněny shora uvedené podmínky pro výjimku ze zveřejňování návrhu opatření obecné povahy ve všech obcích, jejichž správních obvodů se týká. Byť zdejší soud připouští, že především otázka (ne)naplnění podmínky v podobě „zvýšené hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce“ dle § 77 odst. 5 věty druhé zákona o silničním provozu může být v praxi komplikovaná, je namístě, aby správní orgán v pochybnostech přistoupil k uveřejnění návrhu na úředních deskách jiných obcí, jichž se navrhovaná úprava bezprostředně týká, a tím posílil informovanost osob, jež mohou být připravovanou změnou dotčeny.
26. Předmětem úpravy napadeného opatření je, jak již shora uvedeno, změna obousměrného provozu na jednosměrný v ulici Hrázní, Městská část Brno – Kníničky, která vede při východní části brněnské přehrady v těsném sousedství katastrálního území navrhovatelky. Směr jednosměrky byl zvolen s výjezdem po ulici Rozdrojovická, která je spojnici mezi ulicí Hrázní a územím navrhovatelky. V konečném důsledku tak budou vozidla na dotčeném území využívat trasu po ulici Rozdrojovická, která bude sloužit jako jediné vyústění (resp. přivaděč) dopravy z jednosměrného provozu do Rozdrojovic, tj. do katastrálního území navrhovatelky. Žádná alternativní trasa, která by umožňovala částečný odklon dopravy mimo území Rozdrojovic, přitom není ve zvoleném řešení obsažena. Ulice Rozdrojovická dále přímo navazuje na ulici U Kříže, která se nachází na území navrhovatelky; tam je umístěna řada rodinných domů. Výjezd ulicí Rozdrojovickou tedy ústí do zastavěného území navrhovatelky. Již návrh tedy v souhrnu předpokládal odlehčení dopravy v městské části Brno – Kníničky, a to jejím odklonem do katastrálního (zastavěného) území

6/2024

navrhovatelky bez možnosti využití jakékoli alternativní trasy (resp. výjezdu); návrh tedy odlehčil území Brno – Kníničky, avšak mohl přitížit území navrhovatelky.

27. V nyní posuzované věci tedy nepochybně nastala situace předvídaná § 77 odst. 5 větou druhou zákona o silničním provozu; samotná úprava provozu sice bude realizována mimo zastavěné území navrhovatelky, avšak bude v něm způsobila vyvolat zvýšení hustoty provozu, ke kterému by – nebýt přijatého opatření – jinak nedošlo, resp. nemuselo dojít.
28. Jestliže tedy odpůrce neučinil kroky ke zveřejnění návrhu opatření obecné povahy na úřední desce obecního úřadu navrhovatelky, zkrátí její právo se k navrhované změně kvalifikovaně vyjádřit. Z obsahu správního spisu přitom neplyne, že by navrhovatelka měla možnost se s návrhem opatření obecné povahy seznámit jiným způsobem, nic takového při jednání soudu netvrdil ani odpůrce. Navrhovatelka (ústý starosty) rovněž odmítla, že by se s návrhem opatření obecné povahy mohla seznámit jinak, podle ní s ní o zamýšlené regulaci vůbec nikdo nejednal (oproti dříve zamýšlené obdobné regulaci z doby cca před dvěma lety, která nakonec realizována nebyla). Toto tvrzení nemá zdejší soud za ničím vyvrácené; toto tvrzení navíc odpovídá vyjádření 6. osoby zúčastněné na řízení (ústý starostky), že veškerá jednání, která byla vedena, byla vedena bez účasti navrhovatelky.
29. Shora uvedené vyústilo ve stav, kdy navrhovatelka byla během třicetidenní lhůty k podání námitek pasivní, tedy žádné námitky neuplatnila, pročez je odpůrce ani nevypořádal. Nepostrádá přitom elementární logiku navrhovatelčina argumentace, že pokud by jí byl záměr (návrh) řádně oznámen, brojila by proti němu námitkami. Připomenout tu lze ustálenou rozhodovací praxi, podle níž procesní pasivita navrhovatelů při přijímání opatření obecné povahy může mít význam z hlediska důvodnosti návrhu na jeho zrušení; správní soudy přezkoumávají toliko zákonnost v obecném smyslu, nikoli již však aspekt proporcionality přijatého řešení. Tento přístup se přitom prolamuje toliko v případech zásadních anebo rozsáhlých vad procesu přijímání opatření obecné povahy, či nepřezkoumatelnosti jeho odůvodnění (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.8.2020, č.j. 6 As 270/2019-38). Navrhovatelka tedy byla postupem odpůrce zkrácena nejen na svém právu bránit se proti obsahu návrhu námitkami, ale rovněž potenciálně i na svém právu na plný přezkum podaného návrhu na zrušení opatření obecné povahy před správními soudy.
30. Odpůrce tedy chybně nepostupoval podle § 172 odst. 1 správního řádu a § 77 odst. 5 věty druhé zákona o silničním provozu. Tím zkrátí právo navrhovatelky vyjádřit se k věci, které jí obecně zaručuje v řízení o vydání opatření obecné povahy § 172 odst. 3 správního řádu (ve spojení s § 77 odst. 5 věty druhé zákona o silničním provozu). Tato vada postupu odpůrce způsobuje nezákonnost napadeného opatření obecné povahy. Zdejšímu soudu proto nezbylo než opatření obecné povahy v celém rozsahu zrušit podle § 101d odst. 2 s.ř.s. dnem právní moci rozsudku.
31. Za tohoto stavu se zdejší soud již nezabýval navrhovatelkou předestřenou otázkou proporcionality zvoleného řešení, neboť její posouzení může být zcela odlišné v závislosti na navazujícím postupu odpůrce a odůvodnění zvoleného řešení v situaci, kdy by proti návrhu navrhovatelka mohla uplatnit (a případně uplatnila) námitky. Důkazy, jejichž provedení při jednání soudu požadoval zástupce 4. osoby zúčastněné na řízení, zdejší soud pro nadbytečnost neprováděl, neboť se nevztahovaly k řádně uplatněným návrhovým bodům.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

6/2024

VI. Náklady řízení

32. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Navrhovatelka měla ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení proti odpůrci. Odpůrce ve věci úspěch neměl, a proto na náhradu nákladů řízení právo nemá. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že navrhovatelce vznikly náklady ve výši 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek a dále náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta (čtyři úkony právní služby, z toho tři do 31.12.2024 a jeden po 1.1.2025, spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, v podání návrhu, v podání repliky a v účasti při jednání soudu, tj. 3 x 3 100 Kč společně se třemi paušály po 300 Kč a 1 x 4 620 Kč společně s jedním režijním paušálem ve výši 450 Kč, vše navýšeno o částku odpovídající DPH, vše podle § 9 odst. 5, § 7, § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/, § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), celkem tedy 23 477 Kč. K zaplacení k rukám právního zástupce navrhovatelky byla odpůrci stanovena přiměřená lhůta.
33. Osoby zúčastněné na řízení pak na náhradu nákladů řízení nemají právo, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim náklady vznikly, a k náhradě jiných nákladů řízení nebyl shledán žádný závažný důvod (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. ledna 2025

David Raus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.